

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19.03.1971, sp. zn. 3 Cz 4/71, ECLI:CZ:NS:1971:3.CZ.4.1971.1

Číslo: 14/1972

Právní věta: Účinky zrušovacího projevu učiněného v souladu s ustanovením § 55 zák. práce nastávají ze zákona tím dnem, kdy písemný projev o okamžitém zrušení pracovního poměru byl druhému účastníku doručen. Jakýkoliv jiný časový údaj uvedený ve zrušovacím projevu nemůže proto měnit tyto zákonné účinky.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 19.03.1971

Spisová značka: 3 Cz 4/71

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Okamžité zrušení pracovního poměru, Pracovní poměr

Předpisy: 65/1965 Sb. § 53

§ 54

§ 55

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobce podal žalobu o určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru. Žalovaná organizace totiž svým dopisem z 28. 8. 1969 zrušila pracovní poměr se žalobcem okamžitě podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. b) zák. práce. Hrubé porušení pracovní kázně spatřovala v tom, že žalobce opětovně porušoval příkaz ředitele podniku z 18. 7. 1969. Naposledy žalobce tento příkaz porušil dne 25. 8. 1969 a způsobil tím narušení pracovní kázně.

Okresní soud v Kladně žalobu zamítl v podstatě z těch důvodů, že provedeným dokazováním bylo zjištěno, že důvod pro okamžité zrušení pracovního poměru, jak byl v písemném projevu žalované organizace uveden, byl dán. Navíc pak zjistil, že žalovaný se snažil mírnějšími prostředky, zejména domluvou a pohovory přimět žalobce k dodržování pracovní kázně, avšak bezvýsledně. Po odchodu žalobce z pracoviště se podobná porušování pracovní kázně již nevyskytla a na pracovišti nastalo uklidnění.

Žalobce v odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně uplatňoval zejména neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru v tom, že podle výslovného znění dopisu žalované organizace z 28. 8. 1969 byl s ním pracovní poměr zrušen okamžitě k 27. 8. 1969, tedy zpětně.

Krajský soud v Praze změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že určil, že okamžité zrušení pracovního poměru provedené k 27. 8. 1969 dopisem z 28. 8. 1969 je neúčinné. Soudu prvního stupně uložil, aby rozhodl o nároku žalobce na náhradu mzdy a o nákladech řízení. Dospěl k závěru, že neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru spočívá v tom, že pracovní poměr měl skončit dříve, než byl učiněn zrušovací projev, a že takto se zpětnou účinností pracovní poměr skončit nelze. Vzhledem k tomuto nedostatku zrušovacího projevu žalované organizace, zakládajícímu jeho neplatnost, nebylo podle názoru soudu druhého stupně potřebné zabývat se tím, zda byly splněny další podmínky platnosti okamžitého zrušení pracovního poměru.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, podané generálním prokurátorem ČSR, tak, že rozsudkem soudu druhého stupně byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Okamžité zrušení pracovního poměru je zákoníkem práce upraveno v ustanoveních § 53 až § 55. Ustanovení § 53 a § 54 zák. práce určují důvody, pro které lze pracovní poměr okamžitě zrušit a stanoví další podmínky nebo následky okamžitého zrušení pracovního poměru.

Ustanovení § 55 zák. práce pak stanoví, jaké náležitosti zrušovacího projevu musí být dodrženy, aby tímto právním úkonem bylo dosaženo okamžitého zrušení pracovního poměru.

Účinky zrušovacího projevu, učiněného v souladu s ustanovením § 55 zák. práce, nastávají ze zákona tím dnem, kdy písemný projev o okamžitém zrušení pracovního poměru byl druhému účastníku doručen, což ostatně vyplývá ze samotného pojmu této právní instituce. Den skončení pracovního poměru je takto ze zákona určen, a proto určení dne, kterým se končí pracovní poměr, v písemném zrušovacím projevu je právně irelevantní. Jakékoliv jiné časové údaje nemohou totiž uvedené zákonné účinky měnit.

Z tohoto hlediska však soud druhého stupně ve svém rozhodnutí otázku nesprávného určení dne skončení pracovního poměru neposuzoval a naopak vyslovil právní názor, že toto nesprávné určení způsobilo neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru.

Porušil proto soud druhého stupně zákon v ustanoveních § 53 až § 55 zák. práce.